

Tämä tutkistelu on sapatiksi 18.7.2026

Ykseys Kristuksessa

Muistojae: ”Veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen kehotan teitä kaikkia pitämään keskenänne yhtä, välttämään hajaannusta ja elämään yksimielisinä.” (1. Kor. 1:10.)

Avaintekstit:

1. Kor. 1:12–17
Room. 1:29
1. Kor. 3:1–4
1. Kor. 1:10
Fil. 2:5–8
2. Kor. 11:23–28
Kol. 1:24.

Luonnonvaraisia eläimiä tarkkailevat tietävät, että jotkut niistä elävät eri kokoisissa laumoissa, parvissa tai ryhmissä. Susista (tietenkin) delfiineihin ja jopa sotilasmuurahaisiin nämä eläimet pysyttelevät yhdessä. Simpanssit ovat erityisen tunnettuja tiiviistä sosiaalisista suhteistaan, ja toisinaan ne elävät 15–150 simpanssin ryhmissä. Nämä suhteet eivät kuitenkaan ole aina sopusointuisia, ja joskus simpanssit taistelevat keskenään.

Ihmiset ovat jossain määrin samanlaisia; he eivät vain elä ryhmissä, vaan joskus he myös taistelevat niissä keskenään. Tämä on totta jopa seurakunnissamme! He muodostavat ryhmittymiä, usein jonkinlaisen karismaattisen johtajan ympärille. Vielä pahempaa on se, että joskus yksi ryhmittymä ei tule toimeen muiden kanssa.

Oletko nähnyt tällaista omassa seurakunnassasi?

Jos olet, sinulla on käsitys ongelmasta, jonka Paavali kohtasi Korintissa. Tällä viikolla tarkastelemme Ensimmäisen korinttilaiskirjeen lukuja 1–4, joissa apostoli Paavali käsittelee seurakunnan riitoja sekä niiden ratkaisemista Kristuksessa koetun ykseyden kautta.

KUPPIKUNTIEN ONGELMA SEURAKUNNASSA

Paavali kehottaa ”kaikkia pitämään keskenänne yhtä, välttämään hajaannusta ja elämään yksimielisinä” (1. Kor. 1:10). Se hallitsee Ensimmäisen korinttilaiskirjeen neljää ensimmäistä lukua. Itse asiassa useimmat tutkijat ovat yhtä mieltä siitä, että ykseys on tämän kirjeen kaikkia osia yhdistävä teema.

Lue 1. Kor. 1:12–17. Miten tämä tekstijakso auttaa meitä ymmärtämään, kuinka järjetöntä on muodostaa kuppikuntia paikallisten johtajien ympärille? Mikä on Paavalin ratkaisu tähän?

Paavali käyttää voimakkaita sanoja kuvaamaan ykseyden puutetta Korintin seurakunnan jäsenten keskuudessa. Hän käyttää kreikankielisiä termejä *skhisma* (’hajaannus’, 1. Kor. 1:10) ja *eris* (’riita’, 1. Kor. 1:11). Substantiivia *skhisma* (samoin kuin verbi *skhizō*, ’hajaantua’) käytetään muualla Uudessa testamentissa kuvaamaan mielipide-eroja, jotka johtavat kuppikuntien syntymiseen. Substantiivi *eris* (’riita’) puolestaan esiintyy usein luetteloissa paheista, joita kristittyjen ei pidä harjoittaa.

Lue Room. 1:29; Room. 13:13; 1. Kor. 3:3; 2. Kor. 12:20 ja Gal. 5:20. Mitkä muut synnit on lueteltu *eris*-sanan (’riita’, ’kiista’) yhteydessä? Mitä tämä kertoo meille sen vakavuudesta?

Korintin seurakunnan erimielisyydet tulivat esiin – jopa keskinäisten oikeusjuttujen muodossa (1. Kor. 6:1–3). ”Saisitte hävetä”, Paavali sanoi heille (1. Kor. 6:5) näistä seurakunnan jäsenten välisistä oikeusjutuista. Itse asiassa he eivät jättäneet erimielisyyksiään sivuun edes osallistuessaan Herran ehtoolliselle (1. Kor. 11:17–22).

Seurakunnan jäsenten keskinäisen ykseyden puute on kauhistuttava ongelma, ja Paavali on siitä niin huolissaan, että se on ensimmäinen asia, jonka hän ottaa esille tässä kirjeessään korinttilaisille.

Lue uudelleen 1. Kor. 1:12–27. Mieti sitten, miten tämä teksti auttaa meitä ymmärtämään, miksi kuppikunnat ovat niin vaarallisia seurakunnan ykseydelle. Mitä paikallinen seurakuntasi voi tehdä tämän ongelman välttämiseksi?

JEESUKSEEN KESKITTYEN

Lue 1. Kor. 1:10. Mitä luulet Paavalin tarkoittaneen kehottaessaan seurakunnan jäseniä pitämään keskenään yhtä ja ”elämään yksimielisinä”?

Korintin seurakunnassa eri kuppikuntien muodostuminen merkitsi kieltäytymistä olla uskollinen Kristukselle (1. Kor. 1:10). Jumala kutsui meidät ”Poikansa Kristuksen Jeesuksen, meidän Herramme, yhteyteen” (1. Kor. 1:9). Meidän Herramme on Kristus, ja meidän tulee keskittyä häneen. Siksi vastaus retoriisiin kysymyksiin ”Onko Kristus jaettu? Onko ehkä Paavali ristiinnaulittu teidän puolestanne? Paavali nimeen teidät on kastettu?” (1. Kor. 1:13) on selvä: ”Ei!” Kristusta ei ole jaettu. Kristus on ristiinnaulittu meidän puolestamme. Meidät kastettiin ”Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen” (Matt. 28:19).

Paavali mainitsee, että olemme ”Kristuksen ruumis, ja *jokainen* teistä on tämän ruumiin jäsen” (1. Kor. 12:27, korostus lisätty). Vaikka ruumiissa on monta osaa, joista jokaisella on oma tehtävänsä, se on silti yksi ruumis. Jotta ruumis toimisi kunnolla, jokaisen osan on hoidettava tehtävänsä kykyjensä mukaisesti. Paavali etsii *ykseyttä* moninaisuuden keskellä ja siitä huolimatta, ei *yhden mukaisuutta*.

Kaikki ajatukset ja mielipiteet on alistettava Kristukselle. Paavalille on tärkeää, että Jeesus on Herramme. Hän palaa siihen toistuvasti kirjeen alussa (1. Kor. 1:2, 7, 8, 9, 10). Ennen kuin Paavali käsittelee kysymystä eri kuppikunnista ja inhimillisistä johtajista, hän korostaa, että meillä kaikilla on Jeesus Herranamme. Seurakunta ei keskity inhimillisiin johtajiin vaan kristityt keskittyvät Jeesukseen.

Jeesuksen herruuden korostaminen Ensimmäisen korinttilaiskirjeen alkupuolella auttaa meitä ymmärtämään, mitä Paavali tarkoitti sanoilla: ”– kehoitan teitä kaikkia pitämään keskenänne yhtä – elämään yksimielisinä.” (1. Kor. 1:10.) Kreikankielinen termi, joka on käännetty ilmaisulla ’pitää yhtä’, tulee verbistä *katartizō*, joka viittaa siihen, että jokin on palautettava oikeaan tilaansa. Kun johtavien ihmisten ympärille muodostuu kuppikuntia, suhteet seurakunnan sisällä on palautettava oikeaan tilaansa. Se on mahdollista, kun seurakunnassa vallitsee ykseys Kristuksessa ja oma minä kuoletaan.

Viime vuosikymmeninä joissain osissa maailman adventtikirkkoa on korostettu pienryhmissä tapahtuvaa raamatuntutkistelua. Mikä on ero kuppikuntien ja pienryhmien välillä? Miten voimme varoa, etteivät pienryhmät muutu kuppikunniksi?

VIISAUS JA KYPSYYS

Yleensä erilaisia kuppikuntia syntyy, kun johtavia ihmisiä arvostetaan liian korkealle. Tämä uhkaa suuresti seurakunnan ykseyttä ja jäsenten hengellistä terveyttä, sillä vääristynyt käsitys kristillisestä palvelutehtävästä voi johtaa seurakunnan siihen, että se antaa liiallisen merkityksen tietyille johtajille muiden kustannuksella. Tällaisen käyttäytymisen seurauksena syntyy kilpailun ilmapiiri, joka voi jakaa seurakunnan. Lisäksi, jos johtavat henkilöt ovat kristillisen identiteettimme keskiössä, vaarana on, että siirrämme Kristuksen pois hänen oikealta paikaltaan elämässämme.

Lue 1. Kor. 3:1–4. Miten Paavali kuvaa tässä korinttilaisten hengellistä epäkypsyyttä?

Paavali tekee selväksi, että hengellinen kypsyys johtaa uskovan arvostamaan Jumalan viisautta (1. Kor. 2:6–7), joka välittyy meille Hengen kautta (1. Kor. 2:13), ja joka on vastakohtana tämän maailmanajan viisaudelle (1. Kor. 2:6), ihmisviisaudelle (1. Kor. 2:13). Jumalan viisaus ilmenee Kristuksen ristissä (1. Kor. 2:1–4). Tarkemmin sanottuna Jumalan viisaus paljastuu Kristuksen kärsimyksessä, kuolemassa ja ylösnousemuksessa. Siten, ennen kuin Paavali jatkaa kehotustaan ykseyteen (1. Kor. 3:1–17), hän haluaa lukijoidensa tunnustavan, että he tarvitsevat todellista viisautta ja kypsyyttä Kristuksessa.

Viisaat ja kypsät kristityt ovat hengellisiä ihmisiä, eivät lihallisia tai käyttäytyä kuin pikkulapset (1. Kor. 3:1). He vertaavat hengellisiä asioita toisiinsa ”selittäen hengelliset asiat hengellisesti” (1. Kor. 2:13–14, RK 2012).] Viisaat ja kypsät kristityt nauttivat ”vahvaa ruokaa”, eivät ”maitoa” (1. Kor. 3:2; vrt. Hepr. 5:12). Uskova, ”jota vielä ruokitaan maidolla, on pikkulapsi, eikä sellainen kykene ottamaan vastaan syvällistä opetusta. Vahva ruoka on tarkoitettu aikuisille. He ovat totuttaneet aistinsa siihen ja harjaannuttaneet ne erottamaan hyvän ja pahan.” (Hepr. 5:13–14.) Viisaat ja kypsät kristityt eivät sano: ”Minä olen Paavalin puolella” tai ”Minä Apolloksen” (1. Kor. 3:4) viitaten eri ihmisiin.

Loppujen lopuksi nämä ihmiset ovat, kuten hekin, ”Jumalan työovereita” (1. Kor. 3:9). Me seurakuntana olemme Jumalan pelto, rakennus ja temppli (1. Kor. 3:9, 16–17). Me kaikki kuulumme Jumalalle Kristuksen kautta (1. Kor. 3:11).

Onko sinulla kokemuksia siitä, että olet ollut erittäin pettynyt johonkuhun, jota olet suuresti ihailnut? Jos sinulla on tällaisia kokemuksia, mitä olet oppinut niistä?

KRISTUKSEN KALTAINEN PALVELEMINEN

Lue 1. Kor. 4:1–2. Mitä tämä teksti opettaa sitä, millainen on oikea näkemys inhimillisistä johtajista?

Paavali antaa ymmärtää 1. Kor. 3:1–4, että kuppikunnat ovat seurausta hengellisen kypsyyden puutteesta. Ennen kuin hän käsittelee tätä aihetta, hän kuitenkin vahvistaa: ”– meillä on Kristuksen mieli.” (1. Kor. 2:16.) Tämä ilmaisu viittaa todennäköisesti Kristuksen tapaan ajatella ja toimia. Toisin sanoen, uskova on ”Kristuksen mieli”, kun hän ajattelee ja toimii kuten Kristus. Tällaisen mielen toteuttaminen käytännössä kaikissa elämän asioissa ei kuitenkaan ole kovin helppoa. Kreikkalais-roomalaisessa maailmassa poliittisten henkilöiden, filosofien, ajattelijoiden ja uskonnollisten johtajien välillä oli paljon kilpailua. Kaipuu kulttuurisen hyväksynnän saamiseksi johti ilmeisesti Korintin seurakunnan seuraamaan maallisia normeja. Tämä voi olla vaarana myös nykypäivän seurakunnalle.

Lue Fil. 2:5–8. Miten tämä teksti auttaa meitä ymmärtämään ilmaisua ”Kristuksen mieli” (1. Kor. 2:16)?

Aivan kuten Korintissa, myös Filippiin seurakunnassa oli erimielisyyksiä (Fil. 2:1–4), vaikkakin ehkä vähemmässä määrin. Fil. 2:1–8 opettaa meille, että Kristuksen kaltainen palveleminen edellyttää kuolemista itselle ja itsekkäille tavoitteille sekä pyrkimistä sen sijaan siunaamaan muita enemmän kuin itseämme, kuten Jeesus teki.

Paavali tarkoitti Kristuksen kaltaista palvelemista puhuessaan Kristuksen palvelijoista (1. Kor. 4:1). Tämä ilmaisu voi viitata ajatukseen, että he palvelevat Kristuksen avustajina tai tämän alaisina. On selvää, että oikea näkemys inhimillisistä johtajista perustuu Kristuksen esimerkkiin johtajuudesta. Palvelijat kuvataan edelleen eräänlaisina ”huoneenhaltijoina” (1. Kor. 4:1–2, VKR). Huoneenhaltija on henkilö, jolle on uskottu toisen omaisuuden hallinnointi. Mitä meillä onkin, se kaikki kuuluu joka tapauksessa Kristukselle.

Mietiskele rukoillen Fil. 2:5–8. Miten voimme ymmärtää, mitä tämä teksti kertoo Jumalan itsensä kieltävästä rakkaudesta meitä kohtaan? Miten voimme oppia kuolemaan itsellemme niin, että voimme omassa vaikutuspiirissämme toimia tämän rakkauden mukaisesti?

RISTIÄ HEIJASTAVA ELÄMÄNTAPA

Se, että meidän ei pitäisi muodostaa kuppikuntia, etenkin inhimillisten johtajien ympärille, ei tarkoita, että meidän ei pitäisi tukea johtajiamme. Meidän tulee arvostaa ja auttaa niitä, jotka johtavat seurakunnan työtä. Jumala valtuuttaa ihmiset tekemään hänen työtään maan päällä. Seurakunnan johtajat, joiden elämäntapa heijastaa ristin edustamaa alistumista, ovat kuuntelemisen ja seuraamisen arvoisia.

Näin on, koska vain ristillä on voima kumota kaikki manipuloivat hallintotavat ja korvata ne alistumisella Jumalan sanalle. Kristuksen kaltaiset johtajat omistavat palvelutehtävänsä menestyksen yksin Jumalalle. Maallisessa palvelutehtävässään jopa Jeesus antoi ihmisenä kunnian Jumalalle (Joh. 17:4).

Paavalin mukaan uskollisen kristillisen palvelutehtävän on perustuttava siihen, mitä voimme kutsua ristin teologiaksi. Risti on Jumalan ilmoitus hänen viisaudestaan ja voimastaan pelastaa. Samalla se osoittaa ihmisen viisauden hulluudeksi. Paavali tekee selväksi 1. Kor. 4:1–13, miltä tällainen ristin teologia näyttää. Ensinnäkin hän osoittaa, että Jumala asettaa kristillisen johtajuuden kriteerit (1. Kor. 4:1–5). Toiseksi hän viittaa siihen, että kärsimys on todellisen kristillisen palvelutehtävän tunnusmerkki (1. Kor. 4:9, 11–13). Tätä toista kohdtaa on syytä tarkastella tarkemmin.

Lue 2. Kor. 11:23–28 ja Kol. 1:24. Mitä tekstit opettavat meille siitä, mitä tarkoittaa kärsiä Kristuksen tähden?

Kristityt johtajat seuraavat Jeesuksen jalanjalkia olemalla valmiita kärsimään veljiensä ja sisartensa puolesta sekä tarvittaessa jopa kuolemaan palvelutehtävänsä vuoksi. Paavali viittaa olevansa Apolloksen kanssa kuin ”kuolemaan tuomitut” (1. Kor. 4:9). Heidän kerrotaan kärsivän ruoan ja veden puutteesta sekä kulkevan ”puolialastomina”, heitä ”pahoinpidellään” ja he ovat kodittomia (1. Kor. 4:11). Lisäksi heitä herjattiin, vainottiin, heistä puhuttiin pahaa ja he olivat ”maailman kaatopaikka, ihmiskunnan pohjasakkaa” (1. Kor. 4:12–13). Lisäksi viittaamalla ironisesti korinttilaisiin rikkaina, kuninkaina, viisaina ja voimakkaina (1. Kor. 4:8, 10), Paavali osoittaa, että ylpeydellä ei saa olla sijaa todellisessa kristillisessä johtajuudessa, sillä se on seurakunnan jakaantuneisuuden syy (1. Kor. 4:6).

Kuinka paljon olet kärsinyt Kristuksen tähden, riippumatta tehtävästäsi seurakunnassa? Mitä voit oppia vastauksestasi?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 6, s. 16–21 tai *Apostolien teot*, s. 17–22.

”Jumalan totuuteen uskovan jäännöskansan ykseys ja yksimielisyys välitvät maailmalle voimakkaan vakuutuksen siitä, että heillä on totuus ja että he ovat Jumalan erityinen, valittu kansa. Tämä ykseys ja yksimielisyys hämmentää vihollista, ja hän on päättänyt, ettei sitä saa olla olemassa. Nykyinen totuus, johon uskotaan sydämessä ja jota eletään todeksi, yhdistää Jumalan kansan ja antaa sille voimakkaan vaikutusvallan.” (1T 327.)

”Jumala on ottanut johdettavakseen kansan, joka täysin yksimielisenä seisoo iankaikkisen totuuden korokkeella. Kristus antoi itsensä maailmalle ’puhdistukseksi itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee.’ Tiit. 2:14. Tämän puhdistusvaiheen tarkoituksena on seurakunnan puhdistaminen kaikesta vääryydestä sekä erimielisyyden ja riidan hengestä, jotta sen jäsenet rakentaisivat eivätkä hajottaisi, ja keskittäisivät kaikki voimansa heille uskotuun suureen työhön. Jumalan tarkoitus on, että kaikki Hänen lapsensa tulevat uskon yhteyteen. Juuri ennen ristiinnaulitsemistaan Kristus rukoili, että Hänen opetuslapsensa olisivat yhtä, niinkuin Hän oli yhtä Isänsä kanssa, jotta maailma uskoisi, että Isä oli lähettänyt Hänet. Tämä mitä liikuttavin ja ihmeellisin rukous on kantautunut läpi aikakausien meidän päiviimme asti, sillä näin Hän rukoili: ’Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun.’” (1Ta 422.)

Keskustelunaiheita:

1. Maallisen toimintansa lopulla Jeesus rukoili ykseyden puolesta: ”[E]ttä he kaikki olisivat yhtä – – silloin maailma ymmärtää, että sinä olet lähettänyt minut – –.” (Joh. 17:21–23.) Miksi ykseys Kristuksessa on voimakas todiste sen totuuden puolesta, että Jumala lähetti Poikansa pelastamaan maailman? Miksi ykseyden puute on esteenä seurakunnan tehtävälle?
2. Lue 1. Kor. 4:9–13 ja kiinnitä erityistä huomiota siihen, miten apostolit kuvaataan tässä tekstissä. Miten tämä kuvaus apostoleista eroaa niistä johtajuuden piirteistä, joita arvostetaan maailmassamme? Mitä tämä teksti opettaa meille siitä, kuinka erilaiset Jumalan kriteerit ja tämän maailman kriteerit voivat olla?
3. Paavali kehottaa 1. Kor. 4:16 korinttilaisia seuraamaan hänen esimerkkiään. Olisitko valmis seuraamaan inhimillisten johtajien esimerkkiä? Miten johtajan seuraaminen eroaa johtajan kohtuuttomasta ja jopa vaarallisesta korottamisesta?